

[Wilhelm]

åbnes for, hvis folketinget gøres til en ekstra retsinstans, er langt mere krænkende for retssikkerheden og derfor også burde føles langt mere krænkende for retsbevidstheden.

Man skal således ikke vente at se VS som deltager i hr. Poul Schlüters pøbeljustits.

Formanden:

Jeg må påtåle det sidste udtryk.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Wilhelm udtalte, at jeg skulle have været enig med pressen i, at der skulle brændes hekse på et vist tidspunkt i fjor. Dette er en grov, lodret usandhed. Derfor er det unødvendigt at tilføje, at dokumentation for påstanden selvfølgelig aldrig kan findes.

Min gruppeformand udtalte sig i denne sag udelukkende om det politiske aspekt, som var kommet ind i sagen ved, at den daværende og også nuværende statsminister og den daværende udenrigsminister havde udtalt sig om sagen og overhovedet ikke om andet.

Jeg personlig har kun udtalt mig én gang om denne sag i en artikel, der var trykt i Politiken, ganske vist otte dage efter, at sagen havde fundet sin afslutning, men min artikel var bevisligt indsendt 10 dage før den blev trykt, og det er altså ikke mig, der redigerer aviser.

Jeg synes, det var både min ret og min pligt at tilbagevise den del af hr. Wilhelms påstand, som jeg kan kontrollere. Hvis resten af hr. Wilhelms indlæg har samme art af troværdighed, så er dette indlæg i hvert fald ikke meget værd.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er en kedelig forespørgsel, som vi i al fald gerne ville have været foruden. Nu mærker man allerede, at på baggrund af denne forespørgsel farer beskyldninger mod forskellige medlemmer i de forskellige partier gennem salen.

Man spørger uvilkårlig sig selv, om denne forespørgsel fra konservativ side er frembåret af det renhjertede ønske, at kun pletfri mennesker må besætte fremtrædende stillinger i vort samfund. Og hvis man her vil fritage de okkulte, og det må vel være moralsk, må jeg

nok sige, at der bliver lidt tyndt besat på de fremtrædende poster.

Formanden:

Der er vældig meget snakken i sidegangen. Der er nogle af os, der gerne vil følge debatten.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nå ja, jeg er klar over, at jeg ikke har så mange medlemmer bag mig i min argumentation.

Man kunne jo også spørge sig selv, om denne forespørgsel er dikteret af ønsket om at komme en politisk modstander til livs, hvilket jeg umiddelbart føler har været formålet fra laveste instans. Jeg er vidende om, at dette ting meget ugerne beskæftiger sig med filosofi og tænkning, i al fald samfundsrelevant tænkning, men på trods heraf ønsker jeg dog at påstå, at netop denne sag har brug for lidt filosofi, lidt menneskelig og samfundsrelevant tænkning, og derfor ønsker jeg at fremføre, at friheden, som er demokratiets forudsætning, har sine egne klare forudsætninger, nemlig en fundamental respekt for menneskelivet, medmennesket og medmenneskets livsholdning. Enhver, der herinde og udenfor er med til at nedbryde denne respekt for vindings skyld eller for magtens skyld, har unddraget sig frihedens klare fordring.

Nu sagde hr. Poul Schlüter heroppefra, at det var på grund af respekt, man stillede forespørgslen, og så må man spørge: respekt for hvem? Ja, man kan da sige, at det er af respekt for folket, men samtidig må man så vælge sig en syndebuk for at blive tilbedt for denne respekt for folket.

Det er netop hele vort samfunds dilemma i øjeblikket, at vi står i en brydningstid, at vi står i et opbrud fra gængse normer, og at man åbenbart heller ikke blandt politikerne vil finde mange, der forstår, hvad frihed er som begreb og som realitet, og dermed heller ej dens klare forudsætninger om respekt. Man tror, også i dette ting, og plæderer for, at frihed blot er en ret og demokrati kun et spørgsmål om magt gennem et vilkårligt flertal, som man nu kan skaffe sig. Denne opfattelse er uden erkendelse af friheden og kun en imødekommelse af den instinktive higen imod magtfuldkommenheden, og det tror jeg forespørgerne burde tænke lidt mere på. Fri-